

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I □ NUM. 6

13 DE MAIG DE 1922

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . . 2'—ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració
MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÈFON 808

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

SEPARATISME

MENTRE a la vella Espanya se li agreuja i complica a cada nou instant aques-
ta innombrable renovació de problemes crònics que l'esblaimen i l'ofeguen;
mentre els crèdits de l'Hisenda espanyola l'agoten i l'aixuguen i la deixen caiguda
en un recó com una mendicant abandonada; mentre en el Congrés sentint la desa-
nimació política, no es parla d'altra cosa que de la desgraciada mort d'un torejador;
Catalunya es desvetlla i treballa ardidament, i alhora, celebra uns Jocs Florals,
prepara la Conferència Nacional Catalana i intensifica la campanya en favor de la
Mancomunitat sobre l'afer dels telèfons.

Tan sols amb aquesta visió oviradora del actual moment es nota ja un separa-
tisme tan real, entre *ells* i *nosaltres*, que no cal esforçar-se per veure que mentre
l'Estat Espanyol sent la fadiga de la decadència, el poble de Catalunya sent el
vigor d'una plena joventut.

Espanya que sempre s'ha dit mare de Catalunya i que com una mala marastre
li ha donat un tracte que, a no venir de bona raça, seria ja menjar podrit de corps
i mosques vironeres, al veure-la avui tan esplèndida i ufanosa, cada dia estreny
més la grapa opresora per tenir-la al seu domini, sense preveure que quan un poble
vol ésser lliure, com més se l'oprimeix, més creix el digne afany de deslliurar-se.

Era un temps que Catalunya ferida en mig del cor per una sobirania assassina,
quedà sumida al més profund dolor amb l'ànima alletargada, al abandó impotent
dels desvalguts, després sentí correr per les seves venes l'anhel d'un regionalisme
que li donà nova vida i que poc a poc es convertí en nacionalisme, que acabarà de-
mà amb un separatisme que de la idealitat passarà a la realitat i si aquell dia con-
tinua l'esclavatge, els catalans que no podem avenir-nos a que s'enfonsi el nostre
poble, sota el pes caigut del que portem damunt, sentirem la pregona necessitat de
que es compleixi aquella revelació :

Poble que mereix ser lliure, si no li donen s'ho pren.

L'espectre del patíbul

HA passat un núvol negre que ha ombrejat sinistrament les nostres terres fecondes i verdejants i tots hem sentit com una paorosa tristesa que infiltrant-se al moll dels ossos, ens ha fet estremir amb una esgarrifança que ens ha pujat fins al cabell.

Camí enllà, en l'horitzó de Barcelona, s'ha aixecat una volta més l'espectre fatídic del patíbul per agarrostar-hi uns homes.

Endebades la veu de diputats i d'autoritats digníssimes han clamat contra la pena de mort. Endebades la veu del poble ha arribat fins a la avant-cambra real demanant l'indult. Endebades la veu de la pietat ha suplicat a les portes de la justícia...

La llei inexorable ha subjectat als reus i aquests han sentit la ma ferrenya del butxí que els ha expremut la vida,

Nosaltres que de cor ens hem unit a les demandes del indult d'aquests pobres desdixats i que més que mai ens declarem partidaris de l'abolició de la pena de mort, avui que no ens queda altre recurs que compadir aquestes pobres víctimes de la fatalitat, ens quedem meditant davant d'aquesta gloriosa plana del Mestre:

Contra la penã de mort

Es avui un verdader anacronisme la pena de mort. Es pot concedir que tribus bárbares martin per un sentiment de venjança al qui les hagi ofès en qualsevol dels seus membres; es concebeix que un poble commogut per un crim horrorós, posi violentment les mans en el que l'hagi comès; lo que no es concebeix que fredament, calurosament, en una hora senyalada i en un lloc determinat es robi la vida a una dona o a un home per delictes que va cometre fa temps i han quasi desaparegut de la memòria dels pobles.

De quin remei pot servir aixó? Executada la pena en mig del camp i la vista de millars d'espectadors, no ha pogut impedir ni retindre mai la repetició dels crims mes repugnats fills quasi sempre de passions sometedores; menys els ha de retindre on, com en els Estats Units succeix, se la executa en el fons d'una presó,

davant d'un petit nombre de testimonis, plens de tristesa fins els mateixos butxins. Són les execucions totes actes veritablement horribles, més horribles que els delictes que's castiguen.

En aquests hi hagut si es vol obcecació, aberracions de la consciència, quelcom que'ls atenua per totes les ànimes pensadores; en aquelles res més que el fret compliment de lleis absurdes que ni la Justícia ni la Humanitat lligitimen.

Quan serà que es borrarà dels Còdics aqueixes lleis infamants? El sentiment públic les refusa i les condemna, Ben clarament ens ho diuen les veus demanant indult que s'aixequen cada volta que es tracta d'executar un reu; les fervoroses súpliques dels pobles rurals on se té que aixecar el patíbul. Estalviem-nos aqueix espectacle, tothom diu a la vegada. Clamen per l'indult les mateixes autoritats civils i eclesiàstiques, el diputat del districte, el senador de la província, la premsa, tots. Es consegueix afortunadament l'indult? S'aplaudeix i s'aixampla l'ànim. Qui ha donat per altra part a la societat el dret de vida o mort sobre els seus individus?

Com del nostre cos, es diu, amputem el membre que, per la gangrena, pot comprometre nostra vida, de tota societat prudent deu amputar-se al que, per grans crims, compromet l'existència.

L'existència de la societat, repliquen nosaltres, la comprometen no els crims que en els patíbuls es castiga, sinó la general corrupció dels homes que la dirigeixen i dels que a la seva ombra viuen i enriqueixen. Si amb la pena de mort es tingués de castigar als que comprometen l'existència de la societat; a quants que s'honora i respecte avui, per la posició que ocupen o per la riquesa que poseeixin, hauria que portar-los al patíbul.

L'abolició de la pena de mort, no implica la de les demés penes; perque no s'hauria d'abolir al menys la de la mort?

Es repugnant el veure encara assegut en les entrades dels Palaus de Justícia, la fatídica ombra del butxí, repugnant veure que encara hi han homes que es prestin a matar als seus semblants dels que mai han rebut el mes petit agravi.

L'Humanitat davant la sola existència del

butxí deuria sentir-se avergonyida i confosa; deuria irada sublevar-se i cremar les fustes del patibul; fondre els torns de suplici; tirar la marca en el fons del mar a fi de no quedés de ells, ni rastre ni record.

FRANCISCO PI I MARGALL

Conversa collida al vol...

(i posada mig en vers per un amic molt entès)

—Déu la guard, donya Remei. Que Déu la guardi, Paquita.

Qué em conta... Ve de sermó?

—Vinc de casa la modista. Per cert que al tombar el carrer m'he quedat esfereïda, sentint la conversació de dues velles veïnes; que parlant mal de vostè, Jesús, Déu meu, si n'han dites!...

—Santa Clotilde! [i] [qué deien... qué deien, donya Paquita?

—Parlaven, ja li diré; que vostè qu'és tan de missa, entent molt la caritat però no en fa gens ni mica. Que perque tira cinc cèntims un cop cada quinze dies a la caixa de les ànimes, i passa un ral de gallina an aquella vídua pobre, fent-la fregar nit i dia es pensa que anirà al cel, com qui va a la sagristia.

—Quins disbarats... quines llengües, quin verí, Reina Santíssima!

—Deien a més que a vostè no l'han vist ni un sol dia, en cap d'aquelles funcions que va organitzar la vila per afavorir als soldats que huiten allà a Melilla.

—Jo no surto mai de nit...

—Tan-se-val. Ara voldria, demanar-li un bell consell; M'han dit haver-hi famílies que s'estan morint de fam, i a veure si jo voldria recollir amb mes coneixences, una almoïna...

—Sap, Paquita, si aquesta gent són com cal? Són creients? Si estan malalts? Si són gent ben recollida?

—Es un poble, Rússia en pes, que s'agota de fallida.

—Aquell poble de jueus, de gent plena d'heretgia que fins el cap els fumeja i els ulls de ràbia els hi brillen per la idea incendiària d'allò que'n diuen... *boxisme*...

—Si, aquell poble, mes, Remei, pensem, en les llars tranquiles, els infants que no han fet mal, amb les mares que els fills crien, amb els homes abatuts i el dolor de ses famílies...

—No me'n parli més, no vull ni tenir-ne cap notícia. Són gentota que han portat la revolució, Paquita...

—Qué hi fa aixó, donya Remei. La caritat tan sols mira lo que afecta als sentiments. La bondat en el cor n'ia i sols s'inclina en favor dels que sofreixen. Un dia, Jesús digué: per fer bé, no cal fer-ne pas cap tria, ni mirar an a quí es fa, siga el disdixat qui siga. Doneu menja al qui té fam, qui está trist deu-li alegria, doneu veure al qui té set...

—No continui, Paquita. Devegades per fer un bé, es fa un mal que no es voldria. Si li sembla, recollim una quantitat petita, i pels que moren de fam, amb ella els diran de misses.....

R. ARANS

De l'Ajuntament

SESSIÓ DEL 9 DE MAIG

Amb la presidència del Sr. Alcalde En Josep Grau i amb l'assistència dels regidors senyors Vidal, Guivernau, Ivern, Company, Mercader i Soler, comença la sessió a l'hora reglamentària llegint-se i quedant aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es dona compte d'una instància de varis venedors, vehins de fora, demanant els sigui concedit el dret de vendre en els llocs que ells creguin més beneficiosos per al seu comerç subjectant-se en canvi al impost que els hi siga senyalat per l'Ajuntament.

L'Alcalde diu que tenint notícia de que proximitament rebrà una altra instància dels industrials interessats en que els venedors estableixin els seus llocs de venda en la Plaça de Pi i

Margall, creu lo més prudent esperar aqueixa sollicitut per a resoldre sobre lo que procedeixi.

El Sr. Vidal diu però que entretant es compleixi l'acord existent sobre aquesta qüestió i així s'acorda.

Són llegits varis telegrams dels ministres d'Estat i d'Hisenda i President de Ministres, contestant que els tractats i les negociacions comercials amb Suïssa i França venen activant-se amb tot interès i especial atenció.

L'Alcalde dona lectura d'una instància del Secretari de la Corporació Sr. Serra; en la que fent menció dels serveis prestats durant més de vint-i-nou anys en la Secretaria del Vendrell, sempre desempenyats amb el mateix zel i el mateix amor i trovant-se avui agotat per falta de salut, demana al Ajuntament li siga concedida una jubilació decorosa.

El Sr. Ivern manifesta que és de tan justa raó la jubilació que demana el Sr. Serra, que creu que aquesta tindria que aprobar-se i acordar-se sense vacil·lació de cap mena.

El Sr. Soler exposa que aquest assumpte hauria de passar a la Comissió d'Hisenda per estudiar detingudament si els fondos municipals permeten aprovar la jubilació presentada i proposa esperar la vinenta sessió per a resoldre.

El Sr. Grau diu que la Comissió d'Hisenda podrà signar la subvenció de la jubilació, però que entretant la Corporació hauria d'aprovar-la si la considera justa.

El Sr. Soler diu que no va procedir-se d'aquesta manera amb En Vidales.

El Sr. Vidal diu que En Vidales havia presat els seus serveis cinc o sis anys a lo més i que no havia deixat el seu càrrec perquè la vellesa n'icap enfermetat li obliguessin, sinó perquè va trencar tota relació amb l'Ajuntament.

El Sr. Guivernau afirmant-se amb aquestes raons proposa que s'accepti la jubilació del senyor Serra fent constar un vot de gràcies per tots els esforços esmersats en bé de la vila i que aquesta jubilació passi a la Comissió d'Hisenda perquè procedeixi.

L'Alcalde dona lectura de la dimissió del càrrec presentada pel concejal Sr. Socias al·legant que les ocupacions i la falta de salut no li permeten continuar desempenyant el carrec de regidor.

El señor Guivernau diu que creu que rodo-

nament no te que acceptarse la dimissió presentada pel senyor Socias i menys al·legant els motius que exposa, car si s'haguessin de mirar les ocupacions particulars cap dels qu'es es troven reunits celebrant sessió es troven exceptuats d'elles. En quant a la salut, afegeix, no presentant cap certificat del metge i a jutjar per l'apariencia no puc creure en cap símptoma de malaltia.

Els señors Ivern i Company s'hadhereixen a les manifestacions del señor Guivernau i s'acorda no acceptar la mentada dimissió.

El señor Grau amb motiu de l'anada a Sant Salvador el Cos de Sometent i havent tingut ocasió de saludar al comandant general don Placid Pereyra tramet d'aquest el seu oferiment a la vila, demanant que consti un vot de gràcies.

El señor Ivern dona compte de les gestions fetes per la Comissió de Foment sobre la rasan de la Rambla del bari de Sant Salvador en projecte.

El Sr. Guivernau en nom de la mateixa Comissió explica la entrevista tinguda amb l'Enginyer de la Canadiencia per a tractar de la nova instal·lació elèctrica en el Passeig del 4 de Març, havent-se acordat presentar un planol i un presupost perquè siga sotmés oportunament a la consideració de la Comissió de Foment.

I no havent-hi res més a tractar, s'aixeca la sessió prop de les deu.

ZADIG

La Quinta de Salut "La Alianza"

Fa uns tres anys tiugué lloc en el Centre Republicà Autonomista, una conferència en la qual els oradors que en la mateixa feren us de la paraula, donaren a conèixer les ventatjes qu'aquesta entitat reporta a sos associats en cas de malaltia i principalment en aquells cassos en que per a curar-se es fa indispensable l'intervenció de la cirugia.

El Sr. Ventosa de molt temps ha, soci de dita entitat i entusiasta propagador de la mutua-litat recabá de la mentada entitat l'envio desos

COMERCIALS

delegats propagandistes quins en ses clares i extenses peroracions ens donaren a conèixer amb prodigalitat de detalls la seva organització i el seu funcionament.

En conseqüència, el Centre Republicà Autonomista s'apressà a demanar son ingrés figurant tot seguit un bon nombre de socis que anà creixent amb seguida continuïtat comptant doncs aquest Centre amb 114 socis adherits.

La direcció mèdica del Palau de la Mutualitat va a càrrec del Dr. Girona qui junt amb la Junta de govern d'aquella casa, se mostren incansables per a dotar aquell establiment benèfic de tot lo necessari fins a sos mes minims detalls per a poguer atendre als malalts amb tot lo que cada cas per si requereixi, augmentant la llista de Doctors tant al'lopates com cirugians essent la majoria veritables personalitats dins les respectives ciències que practiquen comptant a més amb l'instal·lació dels més moderns aparells de cirurgia tot en benefici dels pacients qui per dissor se veuen obligats a fer ús dels seu serveis.

Son ja diversos els socis d'aquest Centre quins s'han vist obligats a tindre que valdres dels serveis de la Quinta de Salut «La Alianza» i tots ells elogiaven amb el fervent entusiasme els serveis de dita casa.

La Junta de govern del Palau de la Mutualitat amb el fi de estar mes en contacte amb les entitats adherides de fora i dins de Barcelona ha disposat que cada entitat adherida nomenés un comitè qui tingui a son càrrec tots los assumptes que pertanyin a dita entitat i cuidin de son administració.

Aquest Centre té ja anomenats els individus que componen el mentat comitè, els quals nomenaments recaigueren en els socis Joan Vidal Socias, Francesc Farreny Vidal i Josep Julivert Aulés, quins s'ofereixen als socis o no socis per a facilitar tota mena de detalls referents a la Quinta de Salut «La Alianza».

El President del
Centre Republicà Autonomista
JULIÀ SERRA

VINS.—Segons rumors exterioritzats per alguns periòdics, les laborioses negociacions referents al tractat de comerç amb França, han sofert un aplaçament en el moment precís en que tot feia presumir una immediata i harmònica solució. A qué és degut aquest canvi sobtat? El Govern espanyol per boca del ministre competent havia confessat d'una manera reiterada que dites negociacions anaven per bon camí i que d'un dia a l'altre es firmaria el tractat que havia de regularitzar les conveniències dels dos països. Per a harmonitzar aspereses entre els elements industrials i agricultors espanyols, demaná el Govern i se li concedí amb triomfant votació, aquell aixamplis per a poguer pactar amb els representants estrangers per dessota la segona columna del aranzel, i malgrat aixó arribá un moment en que el Govern deixá de fer declaracions, alarmant aquest silenci a la pública opinió perque és iet devant dels rumors lletsats al vol per la premsa de que el tractat de referència ha fracassat segons uns, i segons altres de que no es portará a cap fins a darrers del any actual.

Amb tot aixó els exportadors de vi refiant-se amb les paraules i revelacions del nostre Govern que traduïen l'esperança amb una realitat immediata, s'han anat preparant i carregant d'existències, fent augmentessin els preus a la propietat i canviant el gènere de má, com vulgarment es diu, ja que treia el vi dels cellers dels nostres propietaris per a estivar-se en les tines i cups dels magatzems.

I així van passant els dies, les setmanes i els mesos continuant fosca la situació i irrogant-se amb aquesta calma i aplaçaments, greus perjudicis a la part impacient de nostre comerç que no n'ha tingut prou de comprar sobre la base d'una immediata solució, sinó que fins s'ha arriscat, segons es diu a fer alguns envios a França que hauran d'ésser guardats a n'els entrepots i sforir els gastos quantiosos del magatzematge.

Tot aixó naturalment fa sentir la seva influència sobre el mercat i ha desaparegut de moment aquella febre de compres, de dues setmanes enrera que feu saltar el preu del vi negre

de 12 a 14 rals el grau. La propietat, emperó, continua retreta i amb pretensions.

Els vins defectuosos es paguen a 10 rs. grau.
 » rosats » » » 13 » »
 » blancs « » » 12 » »
 » de destilació » » » 8 » »

Salleron.

GARROFES.—Continua ensopit el mercat d'aquest article potser més de lo que apuntàvem en la nostra anterior informació, puix que ademés dels arriuos d'Alacant, València i demés procedències del país que abasteixen sobradament les necessitats del mercat de Barcelona, està per arriuar un càrrec important de Xipre aplicat per la societat de carreters, hi han hagut dos arriuos de Portugal que és en la que s'hi té de tenir més compte, Portugal, davant la poca collita del país en els dos anys anteriors, ve proveint les necessitats del nostre mercat consumidor i si amb els baixos preus actuals logra introduir-se a la plaça de Barcelona, tenim ofegat en absolut tot reviscolament i millora que pugui iniciar-se en la garrofa del país.

Es detalla la de Xipre a 41 rals; Portugal de 33 a 34 i la del país de 34 a 35 rals, tota els 42 kilos. En nostra plaça es paga al entorn de 7'25 ptes. els 41'6 kilos.

MORESC.—Passa aquest article per un període anormal, ja que malgrat la poca existència, els preus de 31 a 32 ptes. justament se sostenen, Aixó per lo que respecta amb el plata, ja que amb el moresc americá s'hi veu més activitat, detallant-se al entorn de 29 ptes. els 100 kilos a la plaça de Barcelona. No sabem si en aquests moments s'haurá arriuat a un acord referent a la rebaixa dels drets de duana per a 200.000 tonelades de moresc com s'havia proposat, repartides per mitat entre les províncies del Nord i Catalunya; emperó no creiem que aquesta mida, de portar-se a cap, sigui de tanta eficácia com alguns venen a suposar.

En nostra plaça es detalla al mateix preu que apuntàvem en nostra ressenya anterior, igualment que els demés articles que senyalavem, a excepció feta del sulfat que, com ja iniciàvem, ha pujat un xic de preu.

§

IMPRESSIONS DE BORSA

També regna en aquests afers de fa molt temps un marasme desconsolador ja que després d'una forta depreciació tarden aquests negocis de refer-se i orientar-se.

Els valors nacionals ja fa temps que viuen estancats, puix que el diner busca condicions d'empreses industrials i altres aplicacions que li produeixin una més bona remuneració. Està clar que es veuen de tant en tant algunes oscil·lacions pròpies del mercadeig que marquen algun moment d'activitat; però aquests petits canvis de situació deixen de tenir de bon trós l'importància d'altres temps.

Els ferrocarrils estan a l'espectativa de lo que pugui succeir amb el projecte que el Senat té d'estudiar; però aixó es va allargant per més que és de necessitat imperiosa pendre una resolució ben concreta i terminant que aclareixi tants dubtes i temors.

Les divises estrangeres estaven pendents de les conclusions de la Conferència de Génova; però el curs de dita Assemblea de les Nacions ha desfet els càlculs optimistes que alguns s'havien format i inclús els francs francesos que rebassaren del 60 per 100 i les lires que semblava emprenien bona marxa, tornen tota mena de divises a trovar-se afectades per la més sensible inactivitat i menyspreu.

S'espera la reconstrucció econòmica mundial del esforç i del desinterés dels homes, i som en un temps que els homes no saben més que odiar i destruir...

G.

Vendrell, 8 maig 1922.

Esportives

FUTBOL

F. C. LA GRANADA, 1 — F. C. VENDRELL, 2

Un nou triomf assoliren nostres equipiers que defensaren el passat diumenge els colors del F. C. Vendrell contra l'equip F. C. La Granada en la visita que feren els nostres a aquella població.

Gran espectació regnava entre els entusiastes el resultat d'aquest match puix equip i camp eren completament desconeguts pels nostres, lo que feu que fossin molts els que els acompanyaren a dita visita.

La composició del F. C. La Granada estava en superioritat sobre el nostre en mosculatura puix tots ells demostraren que podien suportar altres contrincants que no els equípners vendrellencs, més no triomfà en aquest aquesta superioritat, quedant plenament demostrat que la agilitat amb escola pot ésser ben guanyadora a la força malgrat de tenir en aquesta ocasió un enemic que tenia la ventatge més sòlida, l'arbitre que demostrà no coneixer a la perfecció el reglament i ademés deixant-se imposar pels seus.

El transcurs del match, que fou molt dur, tingué moments de tota manera, alternant-se el domini d'uns i altres fent que nostre porter tingués ocasions de lluir-se en ses parades, com també dit senyor arbitre feu castigar a nostre equip amb tres penals, dos d'ells imaginables que foren estupendament parats per l'Altés, i l'altre no fou altre que gems de Martin fora l'àrea de penal, que es tirà a fora.

Dos goals foren marcats en la primera part i un en la segona, marcant-los Mascaró i Baldrís de Vendrell i Vives dels locals. Els de Vendrell foren entrats el primer als deu minuts de començar el partit, el segon d'un xut de Baldrís que no pogué parar el porter per la rapidesa en que fou entrat, no siguent així el darrer pels locals que l'entrà en un moment de dessissió de nostre porter.

Del F. C. Vendrell es distingiren en primer terme el porter que tingué son millor dia, després Martinez, Colet, Baldrís i Company, els demés compliren. De La Granada tots procuraren complir, no convencent el seu joc dur i poc noble, ja que amparats amb el seu públic procuraven traspasar del futbol.

Pels nostres jogaren : Altés, Martinez, Nin, Martin, Colet, Company, Cubota, Terrades, Baldrís, Mascaró, Robirosa. De La Granada : Vives, Reixat, Martí, Puig, Gual, Cuscó, Pons, Vives, Martí, Vendrell, Vives.

§

EXGURSIÓ A SANTES CREUS

Apropant-se el dia 25 del corrent, data de la festa excursionista a Santes Creus, fem present novament que hi ha overta en el local social una fulla d'inscripció per a tots quants hi desitgin fer presència, ja que segons noves promet ésser una magnífica festa esportiva.

Novament fem també recalcar que tots els que assisteixin a la excursió els hi será entregat un número pel sorteig d'un objecte útil regalat pels Srs, Guinovart i Escoda.

B.

Noves i comentaris

El dia 6 de maig es reuní a la sala de la Casa de la Vila, la Junta municipal del Cens electoral, per a informar les reclamacions sobre inclusions i exclusions a les llistes electorals. Havent-se donat compte de les instàncies presentades per D. Josep Olivé Solé, demanant la inclusió de Joan Bassa Casas, Jaume Pujol Escardó, Joan Esvertit Gibert, Joan Mañé Puig i Joan Palau Mañé, així com una altra de don Miquel Castellví Carbonell, demanant la seva inclusió. La Junta per unanimitat va acordar informar la inclusio de dits electors.

Victima d'uns d'aquells pensaments de la fatal persistència que tant sovint arrelen en els cors sentimentals incompresos, avans d'ahir una malaguanyada joventut va suïcidar-se en la nostra vila.

Es ésgarrifós pensar amb la serenitat que una noia en la florida planitut de les seves ilusions va esperar l'oportunitat per a portar a cap tan terrible designi.

Cal dir que després d'enllestir els afers matinals de la casa i aprofitant l'absència dels de la família, va abillar-se amb el vestit millor i estirada damunt del llit, va veures una quantitat so-

bradament excessiva de sulfumant, tal volta pensant aixís evitar el torment d'una llarga agonía, que la deixés abandonar-se en els braços de la mort de la manera més dolça i més suau possible.

Malgrat aixó les estremitats agòniques s'ensanyaren en ella recreant-li les entranyes per l'espai de mes d'una hora, sense que pogués llençar ni un mof en un instant de sosego.

Aquesta desdijada donzella es deia Mercé Nin Urpí tenia vint-i-dos anys i habitaba al carrer de l'Estela n.º 5. Es conta que ha deixat una lletra de comiat póstum per la seva mare.

Per aquesta mare dolorida i la seva familia el més sentit confortament Per ella un somni de pau perpétua que dolcifiqui els neguís passats, de la seva ànima atormentada.

■

Ha començat a Barcelona el llicenciament dels individus de quota dels reemplaços de 1919 i 1920, que han complert, la majoria d'ells, sobradament el temps de servei en files.

■

REGISTRE CIVIL

Del dia 4 al 11 de Maig

NAIXEMENTS : Joan Mercadé Bó, Estrella.

DEFUNCIONS : Teresa Brosa Font, de 60 anys; Enriqueta Urpí Alemany, de 8 anys.

MATRIMONIS : Anicet Esteban Esteban amb Francisca Prats Fontana; Jaume Roca Cañis amb Antònia Batet Nin.

Pla de Cabra

El primèr de maig en la nostra vila fou un dia de vera joia, en el que el nostre poble, associant-se a n'aquesta festa universal, exterioritzà la fermença dels seus ideals de germanor.

Entre altres manifestacions de festa alegre i fraternal ens cal recarcar la interesantíssima conferència que donà el senyor Marcell Rico Rico de Barcelona.

Explicà sense estridencies de cap mena que la societat va en vies d'una prompte transformació total. Amb apunts precisos i concrets va fer una llarga exposició d'on provenia la desigualtat social; extenentse també ampliament sobre la qüestió de les terres mal repartides, de les que segons arguments de fundada raó hauria de creure's que apropiant-se l'Estat, solament de les incultes, quedaria resolt en gran part aquest problema de preocupació mundial.

En molts punts el conferenciant concidí en el sentit del programa federal; lo que ens feu afirmar una vegada mes, que sols amb una Republica federal aniríem a la resolució palpitant del problema social, car mentres aquest es mantingui allunyat de tota acció política no s'arribarà a conseguir mai aquesta transformació de règim que es voldria i que pot implantar una Republica reguladora de tota justicia social.

Així va esser celebrat el primer de maig a Plá de Cabra.

El Corresponsal,
BERNAT LLOBERA

IMPRENTA CLARET. — GUIMERA, 18. — VILAFRANCA

P. Plana i Mañé

Inspector de "La Catalana"

MAJOR, 10, 1.º

VENDRELL

ASSEGURANCES

sobre

Incendi - Accidents - Robo - Vida

: Bar Sport "Recreativo" :

ANTON MONTSERRAT (FILL)

REPRESENTANT I DIPOSITARI :

ANIS DEL TAUP — OLI AUTOL — NEUMATICS BER
GOUGNAN — BENZINA I PETROLI AL PER MAJOR

DR. ROBERT, 51

TELÉFON 812

VENDRELL

